

er ikke for mig Hovedsagen, men derimod det, at de, som sidde ved Stederne, blive siddende ved dem. — Men om nu end nogle af de nuværende Besiddere ikke have vist sig tilbøjelige til at afhænde, haaber jeg, at den næste Slægt, der staaer i Begreb med at blive Besiddere efter dem, ved disse velvillige Bestræbelser, der gaae gennem Samfundet, maa indsee Nødvendigheden af at skabe lykkelige, selvstændige og frie Statsborgere omkring sig og selv gennem saadanne Bestræbelser til det hele Samfunds Vel grundet paa de Enkeltes Vel bygge sig en bedre Stilling i Samfundet, som virkelig svarer til Besiddelsen af saa store Jordarealer. Thi lad os ikke tale ringe om Jordbesiddelsen; det er ved den, at Danmarks Selvstændighed er bevaret og betrygget. Det er navnlig paa denne, at Danmark har bestaaet som 1000aarigt Rige, medens andre Lande, som have bygget paa andre Forhold, ere gaaede til Grunde. Vi, der ikke have saadanne Besiddelser, kunne vel kun tale derom, men vi kunne efterforske Historiens Gang og ville da see, at det f. Ex. netop er paa denne, at den danske Bondestand er bevaret fra Slægt til Slægt, og at det ogsaa er Jordbesiddelsen, der til de forskjelligste Tider har skabt os Slægter, der have forskaffet sig et Navn i vor Historie. Derimod er man, naar man har tabt Jordbruget af Sigte og forladt det tilstræffelige Hensyn til Jordeiendommen, kommen ind i et Spor, som andre Statsmænd udenfor os have betegnet som det skrивende System, Skrivemaskineriets System, der aldeles ikke tager noget som helst Hensyn til de tilstedeværende Forhold i Landet, og hvis Tilhængere arbejde som døde Maskiner og lade det regne og være Solskin, lade Misværet og frugtbare Tider gaae uændsede hen over deres Hoveder, hvorved de mis skjende den hele Stilling og bringe et Land i Fordærvelse.

Siden jeg slutter, maa jeg omtale en Uttring af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Han omtalte det som saa udmærket godt, at en Mand eiede sin egen Jord, at en Lehnbesidder, naar han havde faaet fri Raadighed over Jordeiendommen, vilde være Gier deraf, og at det

var saa udmærket godt, at Eieren tillige kunde dyrke sin Jord, og denne samme Opfattelse gjorde han gjældende ligeoverfor de mindre Landeiendomsbesiddere, nemlig at det var saa herligt, at de vare Giere af den Jord, som de dyrkede. Jeg giver ham fuldkommen Ret heri. Men naar han saa lige ovenpaa kom til den Betragtning, at et af Hensynene til, at denne Lov er indbragt, var det, at man ikke maa lægge den lige Arvedeling Hindringer i Veien, seer jeg for mig i Perspektiv en Fremtid for Landet, som forekommer mig mindre lys. Jeg seer for Diebliffet paa hver af disse Besiddelser een Besidder, som vil komme til at eie alle disse store Omraader, forsaavidt han kan faae Capital dertil, men i den næste Slægtfolge seer jeg efter det ærede Medlems Doctrin Besidderens Sønner efter lige Arvedeling dele disse Faderens Besiddelser, og overfører jeg nu den ærede Talers Raisonnement paa de mindre Besiddere, som ogsaa for Diebliffet have hver sin Eiendom og ere Giere over Grundstykket — nemlig at det ikke er rigtigt, at der en enkelt Besidder, men at Børnene bør gaae i lige Arvedeling — da seer jeg i Udfigt, hvorledes en lille Eiendom, f. Ex. paa 5 Edr. Hartkorn, naar der f. Ex. er 10 Børn, vil blive deelt i saa mange Lodder, at der kun bliver en lille Deel, $\frac{1}{2}$ Tonde eller 4 Epr. til hver. Og tænke vi os, at i den næste Slægtrække enhver af disse atter faaer 10 Børn, saa begynde vi med Brokerne ganske godt ned efter. Saa fremt nu denne Stilling skal være Udbyttet af det ærede Medlems Doctrin, troer jeg, at det Danmark, som vil fremkomme under Trykket af den ærede Talers statsøkonomiske Betragtninger, ikke vil være istand til at bære Fremtiden her i Danmark, saaledes som Fortiden har haaret den. Jeg vil minde de mindre Landeiendomsbesiddere, for hvem der endnu ikke er kommen nogen fideicommissarisk Lov, om, at der i Lovgivningen er den Bestemmelse, at de kunne lade et af deres Børn indtræde som det, der nærmest faaer Fædregaarden i Besiddelse. Denne Grundsetning forekommer mig at have været ikke lidet betryggende for Danmark gennem de hidtilværende Arrækker, og havde dette ikke